

[Lannung.]

minister er taget ud af det oprindelige forslag.

Der har nu fundet ekstraordinær eftergivelse sted ved flere lejligheder efter socialreformens ikrafttræden, således i 1945, 1947 og igen i 1949. I 1949 blev der tillige ekstraordinært givet adgang til opnåelse af aldersrente for visse grupper af personer, som hidtil havde været udelukket på grund af lovens betingelse om medlemskab i den offentlige sygeforsikring. Men nu benytter man altså igen en særlig lejlighed til eftergivelse af kommunehjælp og til samtidig at give ekstraordinær adgang til aldersrente. Under disse omstændigheder forekommer det mig, at der er al anledning til at tage hele spørgsmålet om en revision af de herhenhørende bestemmelser både med hensyn til retsvirkninger og adgangsbetingelser m. v. op til en nærmere prøvelse ved allerførste lejlighed. Det faktum, at vi allerede så ofte, som tilfældet har været, har måttet gennemføre en lovgivning af den her omhandlede karakter, taler for mig stærkt for, at der er rimelig grund til at se lidt nærmere på disse bestemmelser og de derfor til grund liggende principper.

Som det nu er, er fremgangsmåden efter min opfattelse lidt mere tilfældig og lidt mindre rationel, end godt er. Der er utvivlsomt visse forhold, som det på forhånd er naturligt at få ændret snarest muligt, og må jeg i denne forbindelse også specielt pege på et forhold: udlandsdanskernes vanskeligheder i spørgsmålet om aldersrente, et forhold, som forøvrigt blev nævnt af mit partis ordfører i det andet høje ting. De danske, der efter et længere ophold i udlandet kommer hjem i en alder, i hvilken de ikke kan opnå adgang til aldersrente, fordi de ikke kan optages i sygekasse, er der en særlig grund til at søge at hjælpe gennem revision af den gældende ordning og som sagt helst såsnart som muligt. Men jeg håber, og dèr er jeg på linie med, hvad der er sagt af en anden æret ordfører, at der snart vil blive mulighed for en nærmere gennemgang og prøvelse af de bestemmelser, der er relevante i forbindelse med og fører til nødvendigheden af en lovgivning af den karakter, vi beskæftiger os med.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige lovforslaget en hurtig og velvillig behandling.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg takker samtlige ærede ordførere for den venlighed, de gav udtryk for overfor det foreliggende lovforslag.

Jeg skal ikke gå ind på en diskussion om de problemer, der er rejst. Jeg kan sige, at jeg for mit vedkommende er fuldt og helt på linie med de synspunkter, der har været gjort gældende. Når massen af udbetalt kommunehjælp er ca. 200 mill. kr., og det beløb, der er chance for at få tilbagebetalt, varierer fra 7 mill. til 8 mill. kr., taler det sit tydelige sprog om, at lovgivningen ikke er tidssvarende. Jeg er altså rede til, hvis det bliver min opgave, at fremlægge materialet, såsnart rigsdagen atter træder sammen, så at denne del af socialreformen kan gennemgå en modernisering og en efter min mening absolut forbedring.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Den sidste sag på dagsordenen må jeg lade udgå, da den højtærede finansminister er optaget andetsteds af et vigtigt møde.

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Jeg ansætter et nyt møde til i dag kl. 16²⁰ med følgende dagsorden:

Eventuelt: anden behandling af:

Forslag til lov om eftergivelse af kommunehjælp og om ekstraordinær adgang til aldersrente.

Mødet hævet kl. 16¹⁸.

10. møde.

Fredag den 15. maj kl. 16²⁰.

Formanden: Den på dagsordenen opførte sag kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør ind-